

אחים לנשק

זה סיפור על שכול ואחדות גורל. גלעד שטוקלמן מצא בית חם אצל משפחה ישראלית כשטייל בקנדה ולימד עברית את בנה מייקי. במלחמת לבנון השנייה נהרג, וכעת מאמצת משפחתו את מייקי — שהתגייס לשריון בעקבותיו

ישראל מושקוביץ
 פורסם: 27.11.2014

מייקי דום ואמו של גלעד שטוקלמן, על רקע תמונתו | צילום: אלעד גרשגורן

מעגל אנושי מטלטל ומרגש כמו זה יכול כנראה להתרחש רק בישראל: שכול, ציונות ושותפות גורל בין שתי משפחות — אחת מעמק יזרעאל, השנייה מקנדה הקרה והרחוקה.

הסיפור הזה מתחיל לפני יותר מ-10 שנים: גלעד שטוקלמן מהיישוב תמרת יצא לאחר שירותו כקצין בשריון לטורונטו שבקנדה, שם עבד במכירות, כמו צעירים ישראלים רבים אחרים. כדי להשלים הכנסה תלה על עמודי חשמל מודעות שבהן הציע את עצמו כמורה לעברית.

במודעה נתקל אוריאל דום, ישראלי לשעבר. לאחר שמשפחתו ירדה מהארץ הוא חזר לשרת בצה"ל, ואחרי שחרורו הגיע מדי שנה, על חשבוננו, לשיירות מילואים. הוא התקשר לגלעד ושאל אם יוכל ללמד עברית את בנו מייקי, ילד בן 8.

מייקי, ששמע מאביו אוריאל סיפורים רבים על צה"ל, נרעש לגלות שגלעד הוא סרן בשריון, ובין השניים נוצרה מיד כימיה של הרבה יותר ממורה ותלמיד. אבל לא רק מייקי, המשפחה כולה התלהבה מגלעד ואימצה אותו כבן. הוא גר אצלם קרוב לשנה ולימד עברית את כל ילדיה. לאחר מכן טייל בדרום אמריקה. כשחזר לישראל עבד כדייל באל על והרבה לטוס בקו לטורונטו ולבקר את מייקי ומשפחתו.

עם פרוץ מלחמת לבנון השנייה, כשהיה בניו-יורק, קיבל גלעד הודעה על צו 8 שממתין לו בישראל. בלי להסס לרגע עלה על טוס והצטרף לחבריו הלוחמים. ארבעה ימים לאחר מכן, בגיל 26, נהרג בלבנון מפגיעת טיל בטנק שלו.

אוריאל, שהגיע לישראל במהלך המלחמה כדי להתנדב ולעזור, הגיע לבית משפחתו וישב איתם את כל השבעה, ממש כאילו גלעד היה בנו.

מייקי קיים את הנדר שנדר. כשהגיע לגיל גיוס טס לישראל כדי להתגייס לסיירת, אך משגילה כי הפרופיל הרפואי הנמוך שלו איננו מאפשר זאת — חזר מאוכזב לקנדה והשתלב בעסקים.

אבל חיידק הגיוס המשיך לקנן בו, וכמה חודשים לאחר מכן חזר, הצליח להעלות פרופיל והתגייס לחטיבה 7 בשריון — ממש כמו גלעד.

בהגיעו לישראל נסגר המעגל: משפחתו של גלעד החליטה לאמץ אותו כחייל בודד, כפי שגלעד אומץ על ידי משפחתו בקנדה. רוחלה שטוקלמן, אמו של גלעד: "מהרגע הראשון היה לנו ברור שנאמץ את מייקי. הוא הבן שלנו ויש לו חדר בבית. זאת

הצוואה של גלעד".

מייקי אמר לה: "גלעד ממש הפך להיות האח הבכור שלי ומודל לחיקוי. היה לי ברור שבבוא היום אעלה לישראל ואתגייס".

צביקה לוי, האחראי על החיילים הבודדים בתנועה הקיבוצית: "מייקי גדל בבית ציוני ישראלי בקנדה ועזב בית מבוסס כדי להתגייס. החיבור המיוחד בינו לבין גלעד ז"ל מרגש במיוחד".